

[Gerda Mundt.]

den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt Grundlovdagen, og der har baade fra adskillige af Rigsdagens Medlemmer og fra store Kredse inden for Menigheden lydt en kraftig og enstemmig Protest mod at tillade offentlige Forsamlinger, offentlige Forlystelser, Væddeløb og Idræt m. m. naar som helst paa Folkekirkens Helligdage, naar de kun ikke forstyrrede Guds-tjenesten. Denne Protest har været saa stærk, at det en Tid saa ud til, at hele Lovforslaget, efter at det var blevet behandlet her første Gang og var naaet i Udvalg, ikke skulde komme videre. Jeg tror heller ikke, der havde været Mulighed for at gennemføre det i dets oprindelige Skikkelse, og det kommer ogsaa nu, saaledes som det fremgaar af de foregaaende Taleres Udtalelser, i en stærkt ændret Skikkelse tilbage til Rigsdagen. Jeg er ogsaa ganske overbevist om, at der inden for alle politiske Partier, i alle Klasser, baade i By og paa Land, er en voksende Vilje til at værne om de aandelige Værdier, som netop Helligdagen giver, men det skal jo ikke nægtes, at der samtidig er en stadig klarere udtalt Vilje til paa disse Omraader at rive ned, og des mere Grund er der jo til, at vi, som vil værne om de aandelige Værdier og bygge op, staar sammen.

Da jeg paa Grund af en Møderejse i Sønderjylland ikke kunde være til Stede ved Lovforslagets første Behandling, vil jeg gerne have Lov til her at gøre nogle faa Bemærkninger i al Almindelighed om selve Begrebet Helligdag.

Søndagen er jo ikke blot Hviledag, den er ogsaa i Overensstemmelse med den evangelisk-lutherske Folkekirke, hvortil de 97 pCt. af vort Folk hører, Helligdag. Det gamle Bud lyder: Kom Hviledagen i Hu, at du holder den hellig. Det kan der ikke lovgives om, men det er saadan i store Kredse af Befolkningen, at man netop foretrækker at have sin Fridag paa Helligdagen, paa Søndagen. Ingen kan eller skal tvinges til at gaa i Kirke, men der skal gives alle Tid og Lejlighed dertil, saaledes som det ogsaa blev fremhævet af Udvalgets Ordfører. Det er ganske haabløst, og det vil ogsaa efter vor Opfattelse være ganske forkert at gøre som i gamle Dage: forsøge at tvinge Folk. Vi kan kun gennem Lovgivningen skaffe Betingelserne for at skabe Helligdag. Dertil hører at sørge for, at den ydre Ro er til Stede, og det mente vi ikke, Lovforslaget i dets oprindelige Skikkelse gav tilstrækkelig Garanti for. Noget andet er, at vi hver for sig kan holde Hviledagen hellig, og vi

skal ogsaa sørge for, at andre i saa høj Grad som muligt kan faa Tid og Lejlighed dertil, saaledes at de kan deltage i Guds-tjenesten. Det bør ogsaa Husmødrene og Hjemmene tænke paa.

Der hænger rundt i en Række Hjem og i mange Ungdomsforeninger en lille Søndagstavle, der giver nogle faa klare Anvisninger til Søndagens rette Brug. Der staar:

„Søndagen er en Gave fra Gud til Menneskers Glæde og Hjælp.

Lad Hverdagens Arbejde hvile og giv andre mest mulig Søndagsfrihed.

Gaa i Kirke.

Søg Stilhed og Ensomhed i Naturen eller hjemme. Gør Hjemmets Søndag hellig og glad.

Besøg ensomme og syge.“

Jeg vil ønske, at flere og flere danske Hjem maa fejre Søndagen efter de Linier, saaledes at Hvilen bliver baade en aandelig og legemlig Forfriskelse, der kan mærkes hele Ugen igennem. Der er mange af de saakaldte Forlystelser, som tager flere Kræfter, end de giver.

Set fra Kirkens Side synes jeg ikke, det vil være muligt at nægte, at den Skikkelse, hvori Lovforslaget nu kommer tilbage, er langt at foretrække for det oprindelige Forslag. Paa et enkelt Punkt, nemlig hvor det drejer sig om Paaskelørdag, gaar det videre end den tidligere Lov af 27. August 1922, idet Musik ikke vil blive tilladt som hidtil paa Paaskelørdag mellem Kl. 2 og 4. Næst efter Langfredag er Paaskelørdag den alvorligste Dag i vort Kirkeaar, og den vil altsaa saavel som Skærtorsdag, Langfredag og Paaskedag være værnet mod offentlige Forlystelser. Som det fremgaar af Betænkningen, mener jeg, at det er uheldigt, at Væddeløb skal kunne tillades fra Kl. 2, ikke saa meget paa Grund af Sporten som paa Grund af Totalisatorspillet, der er en uadskillig Følge af Væddeløbene. Jeg mener, at Spillelidenskab kan være farlig, og jeg ønsker ikke at være med til at opmuntre den, allermindst Søndag Eftermiddag.

Jeg gaar dernæst over til at omtale Lørdag Aften og de Restriktioner, som den nuværende Lovs § 5 indeholder: at offentlige Forlystelser Aftenen før en Helligdag skal ophøre Kl. 12. Der er ikke fra vort Lands Byer, undtagen Hovedstaden, kommet nogen særlig Anmodning til Udvalget om at faa § 5 forandret, og endnu mindre er der kommet Andragende, der er underbygget med vægtige Grunde i den Retning. Efter hvad vi i Udvalget har faaet oplyst, findes der i 28 af de 79 danske Købstæder